

VÉGRE ITT A VILÁGVÉGE...

...mármint ennek a gonosz, képmutató és kiábrándítóan ember-, társadalom- és természetellenes világnak. Ennek várjuk már a végét évtizedek, sőt évszázadok óta, hiszen az igazi világvégét éppen az jelentené, ha minden ugyanúgy folytatódna tovább az eddig megszokott formájában.

Most jött el az a pillanat, hogy végre elinduljon egy KORSZAKVÁLTÁS, és ezzel a valódi változás! Mert hogy feltartóztatlanul elindul, az már biztos.

Azért is biztos, mert nincs más lehetőségünk a túlélésre. Arra, hogy túléljük a történelem során újra és újra elkövetet hibák sokaságát, és az ehhez asszisztáló alantas politikai eszmék és rezsimek kártékony működését. Le kell rázni magunkról mindent és mindenkit, ami és aki eddig is csak megkeserítette az életünket. Meg kell szabadulnunk a múlt csökevényeitől és tanulni kell belőle, hogy ugyanazokat a hibákat soha többé ne kövesse el senki!

Meg kell változni és meg kell változtatni az életünket, ha nem akarjuk, hogy a világnak szörnyű vége legyen. A változást magunkkal kell kezdeni, a változtatást pedig körülöttünk kell véghezvinni. Lépünk túl azon a megszokott és kényelmes állásponton, hogy lesz majd más aki kockáztat, és biztos jön valaki, aki helyettünk is megteszi mindazt, amit szeretnénk.

Ez a viselkedés a gyávák és cselekvőképtelenek sajátja. Azoké, akiknek csak a szája és a véleménye van meg a változtatáshoz, de tenni érte soha semmit sem fog.

Nem csak ismerni, de meg is kellene érteni mindenkinek azt a mondást, hogy „Gyáva népnek nincs hazája!”. Anélkül, hogy vállalnánk a tetteinket és ezzel példát mutatnánk, nem lehet másoktól sem elvárni a felelős cselekvést. Ha pedig mindenki a másokra fog várni, akkor semmi esély nincs az elmozdulásra, a változás elindulására.

Azért vagyunk emberek, mert gondolkodunk, érzünk – és néha még cselekedni is tudunk. És ezt nekünk magunknak kell megtenni mindig, ha a sors úgy hozza, és a körülmények ezt kívánják, ahogy a mondás tartja: „Magad uram, ha szolgád nincs!”.

Szolgánk pedig nincs, hiszen mi magunk vagyunk a szolgák és a kiszolgálók – vagy lassanként inkább a kiszolgáltatottak –, pedig a felkent és a választott vezetőinknek kellene bennünket szolgálni. A miniszter szó szolgát jelent, de ezt a miniszterek már elfelejtették. Emlékeztessük őket erre és az esküjükre, no meg arra is, hogy azután ennek ellentmondva teszik tönkre az életünket és a hazánkat.

Logikus dolog, hogy a világ csak akkor változik, ha mi magunk változtatjuk meg, ehhez pedig nekünk magunknak is és a világhoz való hozzáállásunknak is változni kell. A felelősség azért ami és ahogy történik, a miénk, hiszen mi hagytuk és hagyjuk, hogy így legyen.

A normális ember felelősséget érez és vállal a tetteiért – a politikus nem! Ezért sem nehéz belátni, hogy a világ azért tart itt, mert vakon olyanokra bíztuk a sorsunkat, akik csak kibújni akarnak minden alól, ráadásul úgy, hogy eközben semmi nem számít nekik, csak a saját hasznuk és az érdekeik.

2012.12.21. 11:12:42 – a Korszakváltás kezdete...

Nyögjük az évezredek terheket, de most eljött az idő a KORSZAKVÁLTÁS létrejöttéhez. Ez az ember-, társadalom- és természetellenes viselkedés, ami a világ szinte valamennyi országára jellemző, nem folytatható tovább. Felelős emberi magatartással lehet csak felvenni a kesztyűt a jövő kihívásaival szemben – amik főleg a magukat megfellebbezhetetlennek gondoló vezetők tevékenységének köszönhetően halmozódtak fel az évszázadok során, de különösen az elmúlt 100 év folyamán.

A megoldás erre csakis mi, az egyszerű, de felelősen gondolkodó és cselekvő emberek lehetünk. Ne keressünk és ne is várjunk másokat, mert mi magunk vagyunk a helyzet urai. Mindannyian egy-egy kulcs vagyunk a megoldáshoz vezető záruk kinyitásához, amit ha sikerül megérteni a társadalomnak, feltárul előttünk az emberhez méltó, élhető jövőhöz vezető út kapuja.

Az eddigi rosszból és a mégrosszabból való szokásos választások helyett meg kell tudnunk találni végre a helyes utat, és ki kell választódnuk azoknak is, akik az élre állva vállalják az áldozatokat. Ha ehhez a világvége hangulat kell, hát legyen, hiszen a történelem során már nem egyszer láthattuk, hogy csak a katasztrófák és a nehézségek tudták észhez téríteni az embereket, majd ezt követően már kellő alázattal és a sok-sok tapasztalat birtokában tudtak úrrá lenni a reménytelen helyzeteken is, sőt mi több, testben és lélekben megerősödve csodákra voltak képesek.

Ha katasztrófa és összeomlás kell az összefogáshoz és az emberek újra egymásra találásához, ám legyen. Ennyit megér egy régi és rossz rendszer, egy olyan korszak pusztulása, ahol az ember, akit választónak hívtak, csak egy eszköz volt a politikusok kezében a hatalom és a gazdagság megszerzéséhez. Ennyit megér az olyan társadalmi berendezkedés megsemmisülése, ahol a javak 99 százalékát a népességének 1 százaléka birtokolja, ami azt is jelenti, hogy a hatalmon lévők és az uralkodó osztályt a társadalom 99 százaléka szolgálja ki!

Egy ilyen ócska és düledező intézményt, mint a politika és a pénzvilág összefonódására épülő modernkori rabszolgatartó rendszer, hagyni kell nyugodt szívvel összedőlni, hogy aztán a romok és a hulladékok eltakarítását követően felépíthessünk egy sziklaszilárd alapokon nyugvó társadalmi és gazdasági rendszert, ahol a közösség, az élet, az erkölcsi normák és az emberi értékek kerülnek a középpontba, nem pedig a bankszámlákon lévő összeg a mértékadó!

Ahhoz hogy ezt a kivitelezhetetlennek tűnő, a valóságban viszont végtelenül egyszerűen elérhető ideális állapotot létrehozzuk, nem kell más, mint megkülönböztetni a hamisat az igaztól. Elég csak magunkba merülni és egy kicsit elgondolkodni azon, mit is csinálnánk másképpen. Ha már tudjuk, hogy nekünk mit kell tennünk, akkor az se lesz nehéz, hogy mit várunk másoktól.

Vissza kell szerezni a józan ítélőképességünket ahhoz, hogy megtaláljuk mindenre a megoldást. Ne feledjük soha, a megoldás kulcsa nálunk van, és ha már azt is tudjuk, hogy mire jó, akkor bármilyen probléma nyitját megtaláljuk. És ha ez sikerül, buzdítsunk másokat is arra, hogy vegye kezébe az életét és tanulja meg használni a józan belátását, hiszen a sorsa a saját kezében van.

Egyszer és mindenkorra véget kell vetni annak az emberiséget megnyomorító elképzelésnek, hogy a felelőséget pénzzel, választással vagy egyéb badarságokkal és ürügyekkel másokra háríthatjuk, mint ahogy annak is, hogy megfosztva vagy lemondva az önbecsülésünkről, másoktól várjuk a saját sorsunk megoldását. Mindez illúzió és az is marad, aminek a súlyos árát - különösen az utóbbi évtizedekben - az agyimosás hatására rendszeresen megfizetik az emberek.

Mindent összevetve elmondható, hogy ami eddig volt, az a katasztrófa, és ha ebben a folyamatban valami váratlan összeomlás lenne akár 2012. december 21-én, az csak ennek a borzalmas világnak a végét jelentené – megteremtve ezzel a lehetőséget egy szebb, boldogabb és élhetőbb jövőnek. Egy olyan jövőnek, ahol mindenki önmagára talál, tisztában lesz a képességeivel, a lehetőségeivel és az értékeivel, amivel aztán nem visszaél, hanem élni tud a közösség és a társadalom életének jobbá tétele, valamint a gazdaság fejlődése érdekében.

Valóban egyfajta katasztrófa kell - amit sokkal inkább összeomlásnak nevezhetnénk -, hiszen a hatalom birtokosai egykönnyen nem fogják feladni azt az évszázadok alatt kialakított rendszert, ami a mai áldatlan állapotokig vezetett. Ezért is jelenthetjük ki bátran, hogy mindez az uralkodó osztály katasztrófája lesz.

AHhoz VISZONT, HOGY EZ BEKÖVETKEZZEN, KORSZAKVÁLTÁS KELL, AMIT CSAK ÚGY LEHET ELÉRNI, HA AZ EMBER MEGTALÁLJA A MEGOLDÁS KULCSÁT: ÖNMAGÁT ÉS HELYÉT A VILÁGBAN!

MERT SOHA NE FELEDJÜK EL: MINDEN EMBER FELELŐS MINDEN EMBERÉRT...

El.